

dommen installerede, hidtil af „Dansk Sløjdforening“ ledede „Dansk Sløjdlærerskole“. Købesummen for Ejendommen skulde udgøre 154,000 Kr. og berigtiges ved, at Staten indfrie Prioriteter til samlet Beløb ca. 129,000 Kr. og kontant udbetalte Restbeløbet. Landstingets Udvalg erkendte, at Staten i al Almindelighed har en naturlig Pligt til som Led i den offentlige Læreruddannelse ogsaa at optage Uddannelsen af Sløjdlærere, da Sløjd efterhaanden er blevet obligatorisk Fag i en stor Del af Landets Skoler, og Udvalget kunde derfor give sin Tilslutning til, at „Dansk Sløjdlærerskole“s hele Drift og Virksomhed overtages af Staten — „hvorved dog intet skal være foregrebet med Hensyn til Statens Stilling til andre Sløjdretninger“ —, hvorimod Udvalget nærrede Betænkeligheder ved, at Staten ved Køb skulde erhverve den Ejendom, hvor Skolen for Tiden er installeret. Udvalget stillede Ændringsforslag om, at Loven kun skulde gaa ud paa, at Staten overtog Driften. — Lovforslaget gik endvidere ud paa, at Mikkelsens eventuelle Enke skulde have 1,500 Kr. som aarlig Understøttelse. Udvalget foreslog denne Bevilling afløst af en Henviisning til Bevilling paa Finansloven. Landstinget vedtog de stillede Ændringsforslag. — Folketinget vedtog Lovforslaget i den Skikkelse, det havde faaet i Landstinget.

112. Lov om Ændring i Lov Nr. 82 af 29. Marts 1893 om Pensionering af Lærere og Lærerinder ved Almueskolevæsenet paa Færøerne. (Undervisningsministeren). [A. Sp. 3491 — C. Sp. 225, 237].

Fremsat i *Folketinget* $13/12$ (F. Sp. 1955). 1. Beh. $9/1$ (F. Sp. 2209). 2. Beh. $11/1$ (F. Sp. 2243). 3. Beh. $15/1$ (F. Sp. 2426). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $18/1$ (L. Sp. 727). 2. Beh. $23/1$ (L. Sp. 730). 3. Beh. $25/1$ (L. Sp. 732). Loven stadfæstet 5. Februar 1918. (Lov-Tid. Nr. 56).

Efter den ovennævnte Pensionslov af 1893 skulde der til den Pensionsfond, hvoraf Pensionerne udredes, ydes aarlig et Tilskud af 4 pCt. af den faste Lærerlønning, saaledes at de paagældende selv betaler den ene Procent, medens Kommunernes Kasse yder den anden og Staten de 2 Procent; skulde dette ikke være tilstrækkeligt, skulde det manglende reparteres paa de paagældende selv, Kommunerne og Statskassen i det samme Forhold som angivet, og denne Reparation har i stigende Grad vist sig nødvendig siden 1913—